

Vonnisnummer / Griffienummer 2022 / 3590
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 18 oktober 2022
Naam van de beklagde(n)
Systeemnummer parket 17RG36126 Dossiernummer 21G003251 Notitienummer parket GE/G/66/97/562/2017

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van de **burgerlijke partijen**:

1. geboren te op ingeschreven te
verblijvende te van Belgische
nationaliteit

2. geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

en het **openbaar ministerie** tegen:

1 geboren te op ingeschreven te
van Belgische nationaliteit, RRN:

2. met maatschappelijke zetel gevestigd te
ingeschreven onder het ondernemingsnummer

beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden,

namelijk het pand gelegen aan met het achteraan palend pand gelegen aan
het te hebben samengevoegd, door het maken van een deuropening in de
achterste gemeenschappelijke muur op gelijkvloers en eerste verdieping,

op een perceel gelegen te

en kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan I met ondernemingsnummer
en maatschappelijke zetel te

(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te : in de periode van 1 april 2014 tot en met 30 september 2014
door

B geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden,

namelijk de woonfunctie van het pand gelegen aan de op de verdieping te hebben gewijzigd naar horecafunctie door het verwijderen van de keukenfunctie en de sanitaire cel,

op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
en kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan net ondernemingsnummer
en maatschappelijke zetel te

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te : in de periode van 1 april 2014 tot en met 30 september 2014
door

C optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden,

namelijk een lichtreclame en een niet reglementair verkeersbord als publiciteitsinrichting aan de voorgevel te hebben bevestigd,

op een perceel gelegen te
en
in eigendom toebehorend aan
en maatschappelijke zetel te

kadastraal gekend als
kadastraal bekend als
met ondernemingsnummer

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te _____ in de periode van 1 april 2014 tot en met 30 september 2014
door _____

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 29 oktober 2021 overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de
tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving
inzake hypotheek.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse
taal.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 19 april
2022 en 20 september 2022.

Bij tussenvonnis van 16 november 2022 werd meester _____ advocaat te
aangesteld als lasthebber ad hoc om de tweede beklagde
te vertegenwoordigen in deze strafprocedure en werd de zaak voor behandeling
gesteld op de terechtzitting van 18 januari 2022.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzittingen van 19 april 2022 en 20
september 2022.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 20 september 2022:

- de middelen en de conclusies van de burgerlijke partijen, _____ en
in hun eis tegen de beklagden, voorgedragen door de eerste
burgerlijke partij;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door _____ substituut-

procureur des Konings;

- de eerste beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te
- de tweede beklaagde, in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door de lasthebber ad hoc, meester advocaat te

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

De tweede beklaagde is eigenaar van het pand gelegen aan
Het pand is gelegen in woongebied met cultureel, historische en/of
esthetische waarde in het centrum van Het pand is gekend als
op het gelijkvloers met boven een woonfunctie ten behoeve van de uitbater van

Naar aanleiding van een klacht over geluidsoverlast en binnenverbouwingswerken werd op 27 april 2017 een controle ter plaatse uitgevoerd door controleur Er werd vastgesteld dat in de gemeenschappelijke muur achteraan van die paalt aan het achterliggend perceel en waar zich bevindt, een deuropening werd gemaakt waardoor de twee één geheel vormden voor de uitbating van Beide panden zijn eigendom van de tweede beklaagde.

Er werd verder vastgesteld dat ook op de verdieping een verbinding werd gemaakt door in de achterste scheidingsmuur een deuropening te maken. De vroegere woonfunctie van deze verdieping werd gewijzigd naar bestemming horeca, de keuken en de sanitaire cel werden daartoe verwijderd.

Deze werken en functiewijziging werden zonder voorafgaande vergunning uitgevoerd.

Verder werd vastgesteld dat een lichtreclame van en een niet-reglementair verkeersbord als publiciteitsinrichting aan de voorgevel werden bevestigd.

Aangezien het pand onder de categorie te beschermen ééngezinswoning valt en de bestemmingswijziging volgens de controleur niet te regulariseren was, werd een proces-verbaal opgesteld. Foto's van de gedane vaststellingen werden aan het dossier gevoegd.

De eerste beklaagde deelde aan de controleur mee dat hij een regularisatieaanvraag zou indienen.

In zijn verhoor van 12 september 2017 verklaarde hij dat er voorheen panelen stonden op het gelijkvloers op de plaats waar de beide panden verbonden waren. De eerste verdieping heeft hij ingericht als horeca terwijl dat vroeger een woongelegenheden was. De werken startten in april 2014 en waren beëindigd in september 2014. De uitgevoerde werken betroffen het verwijderen van de panelen op het gelijkvloers, het leggen van een nieuwe vloer, isolatie van de muren en afwerking met platen teneinde de inrichting van een horecazaak te bekomen. Hij heeft voor deze werken geen beroep gedaan op een architect. Hij heeft inmiddels opdracht gegeven aan architect om een regularisatieaanvraag in te dienen.

verklaarde alle elektriciteitswerken te hebben uitgevoerd, de panden waren toen reeds met elkaar verbonden, het gebouw was één open ruimte. Hij controleerde niet of er een vergunning voorhanden was. Er werd volgens hem veel geïnvesteerd in het tegengaan van geluidsoverlast. Hij overhandigde een kopie van de facturen waaruit blijkt dat deze werken werden uitgevoerd vanaf november 2013 tot juli 2016.

verklaarde in opdracht van de eerste beklagde onder andere heel veel geluidsisolatie (voorzetswanden) in de beide panden te hebben geplaatst. Hij ging niet na of er een geldige vergunning voor de verbouwingswerken was, volgens hem was er geen architect betrokken.

verklaarde in opdracht van de eerste beklagde de verwarming en het sanitair te hebben geïnstalleerd en overhandigde aan de politie facturen voor de uitvoering van deze werken daterende van 9 juni 2014 tot 8 december 2014.

verklaarde op 11 oktober 2017 niet gecontacteerd geweest te zijn door de beklagden voor de geverbaliseerde werken en functiewijziging. Hij kent wel de voorgeschiedenis van het pand en stelde ondertussen door de eerste beklagde in augustus 2017 gecontacteerd geweest te zijn voor het aanvragen van een regularisatievergunning.

De eerste beklagde werd in opdracht van het parket van de procureur des Konings op 11 juli 2018 verhoord teneinde na te gaan waarom er inmiddels nog steeds geen regularisatieaanvraag werd ingediend. Hij verklaarde dat hij de zaak niet verder opgevolgd heeft omdat hij ervan uitging dat zijn architect dit ging doen. Hij heeft inmiddels een nieuwe architect aangesteld zijnde die het nodige zal doen.

Op 3 oktober 2018 werd een regularisatieaanvraag ingediend voor het verbouwen van de horecazaak en het aanbrengen van lichtreclame. Deze werd evenwel onvolledig verklaard op 19 oktober 2018. Op 24 maart 2020 richtte een brief aan het parket van de procureur des Konings om te melden dat er nog geen nieuwe aanvraag tot omgevingsvergunning werd ingediend. Met een brief van 13 augustus 2020 werd gemeld dat er onderhandelingen lopende waren.

Op 11 februari 2021 werd een herstelmaatregel goedgekeurd door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur, meer bepaald het herstel naar de oorspronkelijke toestand door de deuropening in de achterste gemeenschappelijke muur op het gelijkvloers en de eerste verdieping dicht te maken en door het pand gelegen in de zowel qua inrichting als qua

gebruik te herstellen naar een eengezinswoning op de eerste verdieping waar de hoofdfunctie wonen is. De lichtreclame die als publiciteitsinrichting aan de voorgevel van het pand aan de bevestigd werd, moet verwijderd worden. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende hierop positief advies.

Op 14 april 2022 werd een vergunning verleend voor (1) het regulariseren van het samenvoegen van twee panden naar 1 horecapand met 1 woning als nevenbestemming en (2) het regulariseren van verlichte publiciteit en 3) het regulariseren van het terras bij het appartement. In het schrijven van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur aan het parket van de procureur des Konings wordt vermeld dat er tegen deze vergunning geen beroep werd aangetekend bij de deputatie zodat voor hen door het verlenen van de vergunning de werken uit de herstellvordering zijn uitgevoerd en het bouwmisdrijf afgesloten kan worden.

Beoordeling

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten onder de tenlasteleggingen A, B en C zijn echter (nu) onder artikel 6.1.1. VCRO strafbaar gebleven.

Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de tenlasteleggingen A, B en C bewezen zijn in hoofde van de eerste en de tweede beklagde.

Deze tenlasteleggingen werden ten andere niet betwist door de beklagden op de behandelende terechtzitting van 20 september 2022.

Op 31 juli 2018 trad de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft in werking.

Artikel 2 van die wet vervangt artikel 5 van het Strafwetboek. Daarmee werd de decumulregeling van het tweede lid van artikel 5 afgeschaft.

Artikel 5 Strafwetboek bepaalt nu:

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.

Het oude artikel 5 bevatte een strafuitsluitende verschoningsgrond ten gunste van de persoon die de minst zware fout had begaan wanneer het misdrijf niet wetens en willens werd gepleegd. Gelet op artikel 2 Strafwetboek blijft wat betreft feiten gepleegd vóór 31 juli 2018 de decumulregel van toepassing als meest gunstige toestand voor de beklaagde die de fout niet wetens en willens zou hebben gepleegd en evenmin de 'zwaarste fout' pleegde.

Krachtens het oude artikel 5 Strafwetboek (Sw.), in werking getreden op 2 juli 1999, is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven, die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De vennootschap heeft de uitbating van horeca als doel. De inbreuken werden derhalve gepleegd in het kader van de exploitatie van de vennootschap en dus in haar belang en ter verwezenlijking van haar doel.

De vennootschap is nalatig geweest en haalde uit het door haar gepleegde misdrijf ook economisch voordeel.

Door te handelen zoals ze deed konden de beklaagden rekenen op meer inkomsten nu er meer ruimtes ter beschikking waren voor de uitbating van het

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden. Dit betekent dat hij (de natuurlijke persoon) de inbreuk bewust en vrijwillig moet hebben gepleegd. Dit vereist geen bijzonder opzet (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklaagde de zaakvoerder is en verantwoordelijk is voor wat in de inrichting gebeurde. Hij moest erover waken dat de regelgeving inzake ruimtelijke ordening werd nageleefd.

Hij pleegde het misdrijf wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. Als natuurlijke persoon is hij strafrechtelijk verantwoordelijk.

De eerste en de tweede beklaagde kunnen dus samen worden vervolgd en veroordeeld.

Straf

De onder A, B en C ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Het openbaar ministerie vorderde op de terechtzitting van 20 september 2022 in hoofde van de eerste beklaagde een geldboete van 500 euro en voor de tweede beklaagde een geldboete van 1.000 euro.

De feiten werden door de beklaagden gepleegd uit winstbejag en houden ook een oneerlijke concurrentie in ten aanzien van uitbatingen die wel de regelgeving inzake de bestemming van panden respecteren en niet zomaar panden uitbreiden teneinde de handelszaak onvergund uit te breiden en overeenkomstig uit te baten.

De beklaagden stelden het eigen financieel belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Het kan niet worden toegelaten dat de beklaagden op eigen houtje de functie van een eengezinswoning gelegen in een woongebied met culturele en historische waarde in het centrum van   zonder voorafgaande vergunning wijzigen naar een horecafunctie gelet op de hinder voor de omwonenden die uit dergelijke uitbating voortvloeit.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De verdediging van de beklaagden werpt op dat in deze zaak de redelijke termijn is overschreden. De rechtbank is van oordeel dat in casu geen sprake is van enige overschrijding van de redelijke termijn in de zin van artikel 21ter Vt. Sv, artikel 6.1 EVRM of artikel 14 BUPO Verdrag.

De redelijke termijn neemt een aanvang op het ogenblik dat een persoon op de hoogte is gebracht van het feit dat hij wordt beschuldigd een misdrijf te hebben gepleegd, wat in het geval van de eerste beklaagde het geval was bij zijn eerste verhoor van 12 september 2017.

De gegevens van het dossier tonen aan dat gedurende het vooronderzoek en de behandeling ten gronde de strafvervolging op ieder tijdstip op redelijke wijze werd benaastigd en geenszins een niet te verantwoorden vertraging opliep. Aan de beklaagden werden heel wat kansen gegeven om tot regularisatie van de vastgestelde misdrijven over te gaan. Deze kansen werden door de beklaagden niet nauwgezet opgevolgd, laat staan benut. Het gegeven dat hun toenmalige architect   het dossier niet opvolgde, diende de beklaagden ertoe aan te zetten deze architect aan te manen het nodige doen of beroep te doen op een andere architect gelet op het feit dat zij reeds kennis hadden van het lastens hen opgestelde proces-verbaal en de aanmaningen om tot regularisatie over te gaan. Ook het gegeven dat naderhand regularisatieaanvragen werden ingediend dewelke meermaals onvolledig werden verklaard door   kan evident niet aan justitie verweten worden, maar wel aan de beklaagden dan wel aan de personen op wie zij beroep deden in deze procedure tot regularisatie.

De rechtbank besluit dan ook dat er geen sprake kan zijn van een schending van de redelijke termijn in deze zaak in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

De beklaagden verzoeken de rechtbank hen de gunst van de opschorting te verlenen. De rechtbank gaat daarop niet in nu de misdrijven duidelijk gepleegd werden met een financieel oogmerk. Door de onvergunde uitbreiding van   op de eerste verdieping beoogden de beklaagden meer

inkomsten uit horeca-activiteiten te halen. Zij stonden op geen enkel ogenblik stil bij de hinder die deze activiteiten voor de onmiddellijke omwonenden in het woongebied met historisch karakter in het centrum van zou veroorzaken. Zij hadden enkel hun financieel belang voor ogen.

De gunst van de opschorting zou de beklaagden dan ook niet afdoende op het ontoelaatbare van hun handelen wijzen en niet van aard zijn om recidive te vermijden.

De eerste beklaagde liep in het verleden een drietal veroordelingen van de politierechtbank op wegens verkeersdelicten. De tweede beklaagde beschikt over een blanco strafverleden.

De hierna bepaalde geldboete kan in hoofde van de beide beklaagden deels met uitstel van tenuitvoerlegging worden bekleed gelet op het inmiddels bereikte herstel en teneinde hen ertoe aan te zetten om in de toekomst wel alle regels na te leven en geen strafrechtelijke feiten meer te plegen. De eerste en de tweede beklaagde voldoen aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De feiten werden gepleegd voor 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboeten met vijftig opdecimen moeten worden verhoogd worden.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 52,42 euro.

VORDERING TOT HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat de vordering tot herstel zonder voorwerp is.

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van _____ en _____

De onder B ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partijen.

De burgerlijke partijen vorderen samen het bedrag van 750 euro lastens de eerste en de tweede beklaagde.

De beklaagden betwisten deze vordering daar de burgerlijke partijen geen bewijs van overlast zouden voorleggen en hun vordering niet gebaseerd zou zijn op enige tenlastelegging.

De rechtbank volgt dit niet. De schade van de burgerlijke partijen is geënt op de bewezen verklaarde tenlastelegging B.

Het causaal verband tussen deze bewezen verklaarde tenlastelegging en de schade geleden door de burgerlijke partijen kan niet ernstig betwist worden. Het perceel waarop het bouwbedrijf rust is gelegen in een woongebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde. Dit wil zeggen dat horeca enkel kan worden toegestaan voor zover dit verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving. In de gebieden en plaatsen met culturele, historische en/of esthetische waarde wordt de wijziging van de bestaande toestand onderworpen aan bijzondere voorwaarden, gegrond op de wenselijkheid van het behoud. Het spreekt voor zich dat door de wederrechtelijke omvorming van een verdieping met woonfunctie naar horecafunctie (met uitbreiding van de bar over de beide panden heen) er geen bijzondere voorwaarden werden nageleefd waardoor er hinder ontstond voor de burgerlijke partijen. In dit verband kan worden verwezen naar punt 8, zijnde de omgevingstoets in de vergunning verleend op 14 april 2022. Aldaar wordt uitdrukkelijk vermeld dat de uitbreiding van de gebruikersruimte een bijkomend geluidseffect veroorzaakt ten aanzien van de buurpanden nummer _____ (zijnde het pand van de burgerlijke partijen) en nummer _____ waarbinnen zich bewoning bevindt en dat voldoende akoestische maatregelen ondernomen dienen te worden. De vergunning werd bovendien verleend onder de voorwaarde dat bij het spelen van achtergrondmuziek categorie 1-geluidsniveau gerespecteerd dient te worden.

Het is bovendien net ingevolge klachten over geluidsoverlast en onvergunde binnenverbouwingswerken dat het opsporingsonderzoek zijn aanvang heeft gekend en dit uiteindelijk tot een veroordeling van de beklaagden heeft geleid. De beklaagden hebben finaal een vergunning onder bijzondere voorwaarden ontvangen waarmee de toestand geregulariseerd werd.

De rechtbank is van oordeel dat de schade begroot op 750 euro in hoofde van de beide burgerlijke partijen (elk dus 375 euro) redelijk en billijk te noemen is zodat dit bedrag kan worden toegekend zoals gevorderd meer de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum dewelke door de rechtbank bepaald wordt op 1 juni 2014.

De overige burgerlijke belangen

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;

art.1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B en C, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 3.000 euro**, zijnde 500 euro vermeerderd met 50 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **1.800 euro**, zijnde 300 euro vermeerderd met 50 opdecimen, van de opgelegde geldboete en voor 2 maanden van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers

van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 52,42 euro.

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B en C, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 6.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 50 opdecimen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **1.500 euro**, zijnde 250 euro vermeerderd met 50 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 52,42 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 324,62 euro.

VORDERING TOT HERSTEL

Verklaart de vordering tot herstel zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van _____ **en** _____

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partijen samen het bedrag van **750 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 1 juni 2014 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling.

Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 18 oktober 2022 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- _____ rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier